

Arrest

nr. 221 255 van 16 mei 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DESMET
Molenstraat 10 bus 1
8790 WAREGEM**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 16 januari 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 november 2018 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van diens beslissing van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 januari 2019 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DESMET, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 mei 2018 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) .

1.2. Op 26 november 2018 werd de in punt 1.1. bedoelde aanvraag onontvankelijk verklaard.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing.

1.3. Eveneens op 26 november 2018 geeft de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In haar nota werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op. De verwerende partij is van oordeel dat *“Verzoekster [...] zich in haar verzoekschrift [beperkt] tot een opsomming van feiten uit haar aanvraag zonder evenwel op voldoende en duidelijke wijze de rechtsregel aan te geven die zij geschonden acht, en een omschrijving te geven van de wijze waarop de regel geschonden werd. Verzoekster heeft dan ook geen ontvankelijk middel aangevoerd.”*

2.2. De Raad stelt vast dat het verzoekschrift geen middel bevat tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

2.3. Het verzoekschrift bevat enkel een herhaling van elementen uit de in punt 1.1. bedoelde aanvraag, waarbij verzoekster van oordeel is: *“De aangehaalde elementen vormen wel een buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke en consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.”* Ze besluit: *“Gelet op deze redenen is het voor verzoekster onmogelijk om de aanvraag in te dienen in het land van herkomst.”*

2.4. Dergelijks kan bezwaarlijk beschouwd worden als een middel dat, zoals de verwerende partij terecht opmerkt in haar nota, bestaat uit de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel die door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972). Dit veronderstelt minstens dat de verzoekende partij concreet ingaat op de bestreden beslissing en in casu op de door de verwerende partij gedane beoordeling van de door haar in haar in punt 1.1. bedoelde aanvraag aangevoerde omstandigheden die volgens haar buitengewoon zijn in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Zij laat zulks echter volledig na.

2.5. Voor zover het de bedoeling is van verzoekster om de Raad uit te nodigen zich in de plaats van de verwerende partij te stellen en de betrokken elementen te beoordelen op hun buitengewoon karakter in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, dient de Raad op te merken dat zulks niet tot zijn rechtsmacht behoort. De Raad treedt enkel op als annulatierechter, waarbij hij oordeelt over middelen en kritiek die aangebracht worden tegen een beslissing.

2.6. Het verzoekschrift ontbeert dus zowel een middel gericht tegen de eerste bestreden beslissing als tegen de tweede bestreden beslissing, waardoor het beroep onontvankelijk is.

2.7. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De voorzitter wijst er de verzoekende partij op dat de verwerende partij in haar nota een exceptie van onontvankelijkheid heeft aangevoerd wegens het gebrek aan een middel. De verzoekende partij stelt hierop niet te willen antwoorden en enkel te willen verwijzen naar haar verzoekschrift.”

2.8. De uitdrukkelijke weigering van de verzoekende partij ter terechtzitting om zich op de door de verwerende partij exceptie te verdedigen kan bezwaarlijk afbreuk doen aan de vaststelling dat het beroep onontvankelijk is.

De exceptie is gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA